

I ACz 1742/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer (spr.)

Sędziowie: SSA Jerzy Bess

SSA Marek Boniecki

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2016 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. M.

przeciwko Skarbowi Państwa – (...)

o zapłatę, w przedmiocie zwrotu pozwu

na skutek zażalenia powódki na zarządzenie Przewodniczącego z dnia 8 czerwca 2016 r., sygn. akt. IC 1730/15

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie

SSA Marek Boniecki SSA Jan Kremer SSA Jerzy Bess

I ACz 1742/16

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 8 czerwca 2016 r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Krakowie zarządził zwrotu pozwu E. M., wniesionego przeciwko Skarbowi Państwa – (...)o zapłatę w sprawie I C 1730/15. W uzasadnieniu wskazano, że zarządzeniem z dnia 22 kwietnia 2016 r. (błędna data w uzasadnieniu) pełnomocnik powódki został wezwany do uzupełnienia braków formalnych wniesionego pozwu poprzez sprecyzowanie i uzasadnienie żądania pozwu w terminie 1 tygodnia pod rygorem zwrotu pozwu. Zarządzenie zostało doręczone w dniu 30 maja 2016 r., a braki pozwu nie zostały uzupełnione w określonym terminie. W dniu 6 czerwca 2016 r. pełnomocnik powódki, wniósł o przedłużenie terminu do sprecyzowania żądania a pozwu, uzasadniając wniosek złożył brakiem możliwości skontaktowania się z powódką.

Sąd na podstawie art. 130 k.p.c. zarządził zwrot pozwu. Sąd zwrócił uwagę na treść art. 166 k.p.c. i charakter terminu do uzupełnienia braków formalnych pozwu – termin ustawowy.

W dniu 20 czerwca 2016 r. pełnomocnik powódki złożył pismo zawierające sprecyzowanie żądania pozwu.

Zarządzenie o zwrocie pozwu zaskarżyła powódka wnosząc o jego uchylenie. Zaskarżonemu zarządzeniu zarzuciła naruszenie art. 130 § 1 k.p.c. poprzez jego niesłuszne zastosowanie. Przywołała także art. 380 k.p.c. w kontekście kontroli prawidłowości postanowienia z dnia 8 czerwca 2016 r. o odrzuceniu wniosku pełnomocnika powódki o przedłużenie terminu do uzupełnienia braków pozwu.

W uzasadnieniu podniosła, że pozew winien spełniać warunki przewidziane w art. 126 k.p.c. oraz 126¹k.p.c. oraz warunki przewidziane w art. 187 § 1 k.p.c. Podała, że złożony przez powódkę pozew (pismo datowane na dzień 25 sierpnia 2015 r., doprecyzowane pismem z dnia 28 września 2015 r.) wszystkie warunki formalne spełnia. Wskazała, że wezwanie Sądu z dnia 6 maja 2016 r. skierowane do pełnomocnika powódki, należy uznać za wezwanie do usunięcia wątpliwości Sądu poprzez sprecyzowanie pozwu, a nie wezwanie do usunięcia braków formalnych pozwu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powódki jest zasadne.

Istota zażalenia sprowadza się do zarzutu braku zasadności zarządzenia wezwania do uzupełnienia braków formalnych pozwu w dniu 6 maja 2016 r. – data zarządzenia 22 kwietnia 2016 r. (k. 128).

Powódka wносиła kolejne pozwy w sprawie i ich uzupełnienia od 4 sierpnia 2014 r., zakończone zwrotem pozwu. Po kolejnym piśmie powódki Sąd postanowieniem z dnia 18 marca 2016 r. zwolnił powódkę od kosztów sądowych i ustanowił pełnomocnika z urzędu. Pełnomocnik ten podjął czynności przedstawione w uzasadnieniu zarządzenia.

Rozpoznając zażalenie Sąd Apelacyjny odnosi się do najdalej idącego zarzutu jakim jest zarzut braku podstaw do wezwania do uzupełnienia braków formalnych pozwu w postaci sprecyzowania, wskazania żądanej kwoty, oraz wszelkich dalszych ewentualnych żądań powódki; przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie pozwu, a także wniosków, dowodów i złożenie pisma w dwóch egzemplarzach.

Wymogi formalne pozwu określa art. 126 i 126¹ k.p.c. wraz z art. 187 k.p.c. Przedmiotem rozważań przy rozpoznawaniu zażalenia pozostają wyłącznie te wymagania o uzupełnienie których wezwano.

Powódka na żądanie Sądu w piśmie z dnia 13 listopada 2015 r. (k. 93) podała, że przedmiot sporu to kwota 75 000zł., a tym samym spełniła wymóg podania żądanej kwoty w połączeniu ze stwierdzeniem, że domaga się zapłaty zadośćuczynienia za działania sądu. Wskazała także okoliczności z których wywodzi żądanie – wskazując między innymi na : nękanie i psychiczne zamęczenie, oraz wydanie wadliwego nakazu zapłaty. Powyższe w związku ze wskazaniem na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego dotyczące (...) stanowi okoliczności uzasadniające żądanie pozwu, w szczególności w połączeniu z treścią pisma z dnia 28 września 2015 r. w którym powołuje powódka podstawę prawną żądania , podaje ją i w piśmie z dnia 13 listopada 2015 r. Ostatnie z wymienionych pism zawiera także wskazanie dowodów i zawiera twierdzenia, dotyczące między innymi dyskryminacji. Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych, jest zastrzeżone i zawężone tylko do takich braków, które w rzeczywistości uniemożliwiają nadanie sprawie biegu. Tym samym żądanie wypełnienia przez stronę wymogów formalnych pisma procesowego nie należy do sfery uznaniowości sędziego, a jakakolwiek dowolność w tym zakresie jest wyłączona.

W związku z poczynionymi powyżej ustaleniami wezwanie do uzupełnienia braków pozwu nie było zasadne, a więc i wymóg złożenia pisma w dwóch egzemplarzach nie był zasadny. W konsekwencji nie złożenie pisma w terminie zakreślonym przez sąd nie mogło skutkować zwrotem pozwu i doprowadziło do uwzględnienia zażalenia. Podstawą zwrotu pozwu są tylko takie braki które uniemożliwiają nadanie sprawie biegu, a w sprawie stan taki nie zachodzi. Sąd Apelacyjny zauważa, że czym innym jest spełnienie wymogów formalnych pozwu, a czym innym skutek wniesienia pozwu w postaci ewentualnego uwzględnienia powództwa. Sąd Apelacyjny odnosi się wyłącznie do wymogów formalnych, w żadnym stopniu nie oceniając materiału dowodowego sprawy.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny w Krakowie działając na podstawie 386 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSA Marek Boniecki SSA Jan Kremer SSA Jerzy Bess